

likove slav. apostola Ćirila i Metoda a neka svoja djela posvetio je domovini. Izradio je velik broj bakroreza, manjim dijelom po vlastitim predlošcima a najviše prema djelima tal. umjetnika. M. je sljedbenik rimskih klasicističkih bakroreza G. Volpata, R. Morghena i njihovih epigona. Radio je bez osobite individualnosti u duhu hladnih akademskih oblika rimskoga slikarstva sred. XIX. st. Ugađao je ukusu vremena i bio je u svoje vrijeme vrlo cijenjen.

Bakrorezom se bavio i njegov sin *Josip*; poznat je njegov bakrorez s prikazom Žalosne Gospe (posvećen dubrovačkome biskupu Vinku Zubraniću), koji odaje vidljiv utjecaj oca s nešto većom slobodom crteža.

LIT.: *L. Donati*, Pietro e Giuseppe Mancion, incisori dalmati, ASD, 1932, 70. — *K. Prijatelj*, Novi podaci o bakrorezbaru Petru Mančunu, Slobodna Dalmacija, 27. III. 1954. — *K. Plj.*

MANGELOS → BAŠIČEVIĆ, DIMITRIJE

MANOJLOVIĆ, Zvonimir, slikar (Osijek, 1. I. 1928 — 18. IV. 1989). Školovao se u Osijeku i Zagrebu. Slikao motive iz staroga Osijeka i mrtve prirode. Izdao mape crteža *Osječki fragmenti* (I, II) i *Vizija starog Osijeka*. Od 1962. scenograf i kostimograf u Dječjem kazalištu »Ognjen Prica« u Osijeku. Bavio se opremom knjiga, propagandnom grafikom i unutrašnjom dekoracijom.

LIT.: *O. Švajcer*, Zvonimir Manojlović (katalog), Osijek 1979.

O. Šr.

MANZONI, Annibale, slikar (XIX. st.). Između 1825—38. slikao je po narudžbi grofa L. Nugenta panorame Rijeke, Rima, stare gradove Trsat i Bosiljevo. To su crteži lavirani sepijom.

LIT.: *M. Schneider*, Gradovi i krajevi na slikama i crtežima od 1800. do 1940 (katalog), Zagreb 1977.

MARAKOVIĆ, Nikola, slikar (Petrinja, 4. VII. 1913). Završio Obrtnu školu u Zagrebu 1935. Studirao na Accademiji di Belle Arti u Rimu (1941), diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1946 (M. Tartaglia). Bio je profesor Škole primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1952—73. Bavio se fresko-slikarstvom, surađivao s J. Kljakovićem (crkva Sv. Marka u Zagrebu, crkva u Dobroti, crkva u Biskupiji kraj Knina), K. Hegedušićem i I. Režekom. U akvarelu slika pejzaže i mrtve prirode, lirskih ugođaja i smirenih harmonija boja.

LIT.: *D. Žabčić*, Nikola Maraković (katalog), Zagreb 1993.

O. Šr.

MARASOVIĆ, Jerko, arhitekt (Split, 13. XII. 1923). Diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu 1952, gdje je i doktorirao 1978 (*Prilog metodologiji obrade graditeljskog naslijeđa*). Radio u Konzervatorskome zavodu za Dalmaciju, a od 1954. u Urbanističkome zavodu Dalmacije; od 1975. nastavnik je na poslijediplomskom studiju graditeljskoga naslijeđa u Splitu.

Uz arhitektonsko i urbanističko projektiranje (škola u Klisu, 1972; marina Kremik kraj Primoštena, 1977 — s P. Galićem) bavi se istraživanjem, znanstvenom obradom i obnovom spomenika graditeljskoga naslijeđa (Dioklecijanova palača). Objavio više stručnih radova u časopisima »Urbs«, »Arhitektura« i »Kulturna baština«.

BIBL.: *Dioklecijanova palača*, Zagreb 1968 (s T. Marasovićem); *Crkva sv. Trojice u Splitu*, Split 1971 (s T. i M. Marasović).

R.

MARASOVIĆ, Miro, arhitekt i urbanist (Split, 16. III. 1914). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1938. Djelovao je u Splitu do 1943, potom 1945—51. u Ministarstvu građevina NR Hrvatske; 1951. je osnovao i do 1966. vodio arhitektonski biro »Marasović« u Zagrebu, a 1961—64. u Kumariju u Gani. God. 1966—73. direktor je Projekta UN za razvojne prostorne planove Južnoga i Gornjega Jadrana te Jadrana III. a 1973—77. Projekta UN za razvojni prostorni plan lječilišnoga turizma u Madžarskoj. — Autor je projekata za stambene zgrade u Kninu (1954), Gružu (1955) i Lapadu (1959); stambene zgrade i robnu kuću u Rapskoj ul. (1957), Runjaninovo ul. (1958), Novoj vesi (1960); škole i internata na Kennedyjevu trgu (1965), sve u Zagrebu; stambene zgrade u Zvonimirovoj, Viškoj i Vukovarskoj ul. (1957—60) u Splitu, motele u Starigradu-Paklenici (1957), Žurkovu (1958) u Rijeci, Žnanj (1959) u Splitu. — Sudjelovao je na natječajima za hotel »Veľebno« na Veľebitu (1936, II. nagrada), tipske pučke škole (1938, III. nagrada), zgradu Predsjedništva vlade u Beogradu (1947, III. nagrada s K. i B. Ostrogović), plivalište u Rijeci (1960, III. nagrada).

A. Las.

MARASOVIĆ, Tomislav, povjesničar umjetnosti (Split, 15. IX. 1929). Diplomirao povijest umjetnosti u Zagrebu (1955) gdje je doktorirao 1958

(*Šesterolisni tip u arhitekturi ranog srednjeg vijeka u Dalmaciji*). Znanstveni suradnik Urbanističkoga zavoda Dalmacije 1956—80; od 1980. profesor Filozofskoga fakulteta u Zadru, studija u Splitu; voditelj poslijediplomskoga studija graditeljskoga naslijeđa u Splitu od 1975. Od 1968. nastavnik na Međunarodnome poslijediplomskom studiju zaštite spomenika u Rimu. Pokretač i urednik časopisa »Urbs«. — Istražuje srednjovj. arhitekturu i urbanizam Dalmacije te razrađuje metodologiju revitalizacije pov. gradskih jezgri (Dioklecijanova palača).

BIBL.: *Carolingian influence in the Pre-romanesque architecture in Dalmatia*, XIX congrès international d'histoire d'art, Paris 1958; *Regionalni južnodalmatinski kupolni tip u arhitekturi srednjeg vijeka*, Beritićev zbornik, Dubrovnik 1960; *Iskapanje ranosrednjovjekovne crkve sv. Marije u Trogiru*, SHP, 1963, 8—9; *Dioklecijanova palača*, Beograd 1967; *Metodološki postupak revitalizacije historijskih gradskih centara*, Urbs, 1970; *Methodological proceedings for the protection and revitalization historic sites (experiences of Split)*, Rim 1975; *Prilog morfološkoj klasifikaciji ranosrednjovjekovne arhitekture u Dalmaciji*, u knjizi: *Prilozi istraživanju starohrvatske arhitekture*, Split 1978; *Dioklecijanova palača*, Zagreb 1982; *Zaštita graditeljskog naslijeđa, povijesni pregled s izborom tekstova i dokumenata*, Zagreb—Split 1983; *Aktivni pristup graditeljskom naslijeđu*, Split 1985; *Regionalizam u ranosrednjovjekovnoj arhitekturi Dalmacije*, SHP, 1985, 14; *Prilog kronologiji predromaničke arhitekture u Dalmaciji*, Radovi IPU, 1989, 12—13; »*Quincunx*« u ranosrednjovjekovnoj arhitekturi Dalmacije, SHP, 1990, 20; *Renesansne reminiscencije predromaničkog kupolnog tipa*, u zborniku: *Likovna kultura Dubrovnika 15. i 16. stoljeća*, Zagreb 1991; *O južnom portalu splitske katedrale*, Prilozi—Dalmacija, 1992, 32 (Prijatelj zbornik, I); *Graditeljstvo starohrvatskog doba u Dalmaciji*, Split 1994; *Dioklecijanova palača*, Zagreb—Split, 1994.

R.

MARAVIĆ, Ludovik, klesar (Korčula, XVI. st.); sagradio u dominikanskoj crkvi u Dubrovniku tri velike arkadne niše u zap. unutrašnjemu zidu, bogato urešene plitkim reljefima gotičko-renesansnih oznaka.

LIT.: *C. Fisković*, Maravićeve arkadne niše u Dubrovniku, Prilozi—Dalmacija, 1956.

MARČA → STARA MARČA

MARČANA, selo *SI* od Pule. Na području sela nađena je ant. dekorativna arhit. plastika i jedna pregradna ploča s troprutastim pleternim ukrasom. Na brežuljku Ovčjak Z od sela nalaze se ostaci prapov. gradine i ant. grobovi.

LIT.: *B. Schiavuzzi*, Attraverso l'agro colonico di Pola, Atti e memorie SIASP, 1908, 24, str. 109, 110. — *M. Mirabella Roberti*, Notiziario archeologico, ibid., 1935, 47, str. 292, i 1938, 50, str. 241. — *B. Marušić*, Tri poznoantične najdbe iz Istre, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1958—59, str. 56.

Br. Ma.

MARČETA, Dušan, arhitekt (Rijeka, 27. V. 1913). Studij arhitekture završio u Zagrebu 1937. Autor je zatvorenoga plivačkog bazena u Rijeci (1950), hotela »Park« u Rovinju (1956), stambene zgrade »Svjetlosti« u Rijeci (1956) te niza stambenih zgrada u raznim mjestima primorja i Istre. Bavi se umjetničkim oblikovanjem i uređivanjem interijera.

MARČIĆ, Rudolf, slikar (Litija, Slovenija, 21. II. 1882 — Lovran, 13. X. 1960). Amaterski se bavio slikarstvom i izlagao u Pragu gdje je poslije, po

B. MARDEŠIĆ, *Kozmički vrtlog A*

